

29 juni 2019 – Tjugofem år har gått!!

Tidigt väcktes idén att uppmärksamma att det i år, 2019, är 25 år sedan Norringarna vandrade in i historiens dunkel. Efter en ceremoni på Stora torg, där Rune Hansson troppade vår fana för sista gången, gravöl på Kyrkplan och nyckelöverlämning till Högskolans rektor Kaj Björck tog Kamratföreningen över traditionsansvaret.

Kamratföreningen har under de gångna åren genomfört sitt uppdrag på olika sätt och med stor uppskattning från Norringar i alla åldrar. Med funktionärernas tilltagande ålder och en minskande medlemskader ansåg styrelsen att det nog var sista tillfället att göra någonting ”stort”. Frågan förelades årsmötet, som fattade beslutet - ”genomför”! Idén presenterades för vår högst rankade medlem Sverker Göranson, som genast svarade ja på frågan om medverkan.

Efter mycket arbete med många nya erfarenheter som till exempel, att polistillstånd inte är lätt att få, att kommunen var tillmötesgående, att förflytta en haubits inte är lätt osv. Jan Appelqvists första kontakt med polismyndigheten om musikmarschen föranledde den polisansvarige, som för övrigt satt i Malmö och inte hade en aning om hur Kristianstads centrum såg ut, fråga ”men man marscherar väl på trottoaren”? Vidare så skulle det vara en Prideparad genom staden just den dagen så Stora torg måste vara utrymt i god tid före klockan 14.00 så paraden kunde passera ostörd klockan 15.00. Polisen bedömde risken för incidenter stor! Kommunen hade inga problem med att låta stänga av Christan 4:s gata under del av dagen. Artillerimuséet skulle ställa upp med bland annat en haubits 77, men hade inget dragfordon – K-G Karlsson löste problemet genom att anlita Farmartjänst som drog pjäsen med en grön John Deere traktor vilket väckte viss uppmärksamhet! För att genomföra arrangemanget krävdes också Försvarets, läs P 7, hjälp. Försvarets byråkrati hade inte förändrats till det enklare de gångna åren, snarare tvärtom. Men med föreningens rutinerade ordförandes kunskaper i modern byråkrati löstes problemen.

På morgonen den 29 juni, då värmen redan börjat dallra över torget, tog föreningens funktionärer emot utställningsdeltagarna. Från Södra skåningarnas kamratförenings fordonsgrupp kom en PBV 302, från P 7 ett modernt stridsfordon (Patgb 360), från Hemvärnsbataljonen en granatkastargrupp, från Artillerimuséet den nämnda haubitsen och en Pv-jeep samt motorcyklar från Blue Berets MC. Även Fredsbaskrarna Skåne fanns på plats med sitt tält. Bokstånd sattes upp och redan före klockan 09.00 började folk hitta till torget. Alltid populära Hemvärnets Musikkår Kristianstad startade musikmarsch från Södra torg och drog en hel del åskådare/åhörare. På Regionmuséet visades film och bildspel.

Många Norringar hade kommit till Stora torg, många arbetskamrater som inte sett varandra under de gångna åren träffades. Flera reservofficerare och många fd värnpliktiga återsåg sina forna befäl. Arrangemangets huvudsyfte hade uppnåtts.

Med musik och inmarscherad fanvakt ur Hemvärnsbataljonen kunde, efter ordförandens introduktion av talarens långa och imponerande merit- och utmärkelselista (bl.a. Konungens medalj av 12:e storleken i guldkedja vilket endast är ett mycket litet antal förunnat) samt generalsappell, förre ÖB general Sverker Göranson inta talarstolen. På sin omisskännliga

Kristianstadsdialekt och på sitt raka lättillgängliga språk gav han sin syn på gårdagens och dagens olika försvarsbeslut. Att politikerna varit alltför optimistiska i sina ställningstagande gentemot Försvaret är en slutsats man kan dra av talet.

Efter uppskattande applåder efter talet, genomförde Hemvärnsmusikkåren en liten, mycket uppskattad, marschkonsert, ledd och kommenterad av hemvärnstrumslagare Anders Olsson.

Klockan 14.00 var torget i stort sett tomt och Prideparaden kunde ostört passera.

Efter arrangemanget kunde arrangörerna avnjuta en lunch på Kronohusets mäss tillsammans med några särskilt inbjudna gäster. Bland dem syntes, förutom Sverker Göranson, även vår siste chef Jan Bergström, siste fanföraren Rune Hansson samt några representanter för de medverkande organisationerna.

Kamratföreningens idoga funktionärer kunde pusta ut och konstatera att med god vilja och oförbehållsamt arbetet kan man åstadkomma ett lyckat arrangemang.

Claes-Göran Andersson